

København, Dato 13. januar 2017

Bemærkninger til udkast til ændring af bekendtgørelse om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. (Sagsnr. 2016-100-0117)

Ved mail af 6. december 2016 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til ministeriets udkast til ændring af bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, og ordensbekendtgørelsen nr. 616 af 10. juni 2014.

Ad pkt. 1, om forbud mod at etablere og opholde sig i lejre i områder, hvortil der er almindelig adgang – på en måde, som er egnet til at skabe utryghed i nærområdet.

Det fremgår af bemærkningerne, at baggrunden for forslaget om et forbud mod at etablere lejre i områder med almindelig adgang er, at der i sommeren 2016 blev etableret "lejrignende ophold" i det offentlige rum, hvor de pågældende personer sov og opholdt sig i længere perioder ad gangen, og at sådanne lejre kan give anledning til forskellige gener, herunder støj og uhumske sanitære forhold, som kan give anledning til utryghed hos de omkringboende og forbigående.

Det, man vil kriminalisere, er lejrignende strukturer, hvor selve opholdet har en sådan længde og antallet af beboere en sådan størrelse, at "lejrens" tilstedeværelse vil have en række afledte

gener i form af støj, affald og afføring, hvor der ikke er adgang til toiletter med videre – alt sammen på en sådan måde, at det kan siges at være utryghedsskabende.

Som udgangspunkt er der dermed ikke tale om, at man vil kriminalisere hjemløse eller hjemløshed som sådan – eller det at overnatte under åben himmel i parker og anlæg, på bænke og lignende.

Men som udkastet er formuleret, savner man en definatorisk afgrænsning, som med en vis tydelighed kan angive, hvordan politiet skal skelne mellem hjemløses lovlige overnatning under åben himmel og "lejrignende" strukturer, som fremover skal være forbudt.

Afgørelsen af, hvornår man står over for en håndfuld hjemløses lovlige overnatning i parkanlæg med videre, og hvornår der er tale om et antal hjemløse og en varighed af opholdet, som ud fra en *retlig vurdering* kan siges at forårsage en sådan utryghed, at opholdet skal anses som ulovligt, kræver nærmere angivelser af de kriterier, der skal indgå i politiets vurdering af generne.

Tilsvarende bør det fremgå, hvordan politiet skal vurdere graden af utryghed, herunder hvis utryghed der er tale om at vurdere – om det er borgeres konkrete tilkendegivelser af utryghed eller politiets

formodninger eller antagelser om, at borgerne i en given situation må antages at føle en relevant utryghed, der skal lægges til grund.

At det ikke er uden betydning at sikre, at vurderingen af, om der er tale om "lovligt ophold i det offentlige rum", foregår efter klare retlige kriterier, kan man forvise sig om ved at genlæse omtalen af den såkaldte "skybrudssag", hvor en gruppe flaskesamlere i august 2014 havde søgt ly for et skybrud under et halvtag i en skolegård, hvortil der var fri og uhindret adgang, og hvor politiet på stedet beslaglagde flaskesamlernes penge – som bøde i henhold til ordensvedtægten – men hvor det efterfølgende blev konkluderet at der ikke var tale om ulovligt ophold – og hvor anklagemyndigheden endte med at påstå frifindelse af flaskesamlerne.

En klarere beskrivelse af de retlige kriterier vil også hjælpe med at sikre de hjemløse bedre muligheder for at tage retligt til genmæle over for en eventuel bøde som følge af ulovligt ophold på offentligt tilgængelige steder.

Amnesty International, den 13. januar 2017